

عنوان مقاله:

پهنه‌بندی وضعیت توسعه کشاورزی پایدار استان کویری خراسان جنوبی با استفاده از روش مزیت نسبی در محیط GIS

محل انتشار:

فصلنامه کاربرد سیستم اطلاعات جغرافیایی و سنجش از دور در برنامه ریزی، دوره 10، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی رضایی فرهادآبادی - کارشناس ارشد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS&RS) دانشگاه خوارزمی تهران

کامران مجرد - کارشناس ارشد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS&RS) دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

پهنه‌بندی میزان پایداری کشاورزی وضعیت پایداری، امکان مقایسه و شناخت نقاط ضعف و قوت را در مناطق مختلف فراهم می‌نماید. متغیرهای گوناگونی در تعیین توسعه کشاورزی پایدار دخالت دارند. مقایسه جداگانه هر متغیر، ترتیب قرار گرفتن هر شهرستان را در جدول تغییر می‌دهد. از این جهت، در بررسی حاضر با بهره‌گیری از آمار سرشماری کشاورزی سال 1380 تا 1393، سرشماری‌های عمومی نفوس و مسکن در این بازه زمانی برای مناطق مورد مطالعه (خراسان جنوبی)، تعداد 60 سنجه در پنج گروه عمده منابع کشاورزی، پیشرفت کشاورزی، جوامع روستایی، محیط زیست و آموزش و علوم، مورد مطالعه قرار گرفته است. متغیرهای مورد مطالعه با روش مزیت نسبی و به صورت ترکیبی در عوامل معنی‌دار ارائه و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در پایان، با استفاده از GIS سطح‌بندی شهرستان‌های استان مورد مطالعه، جهت تحلیل فضایی وضعیت توسعه کشاورزی پایدار نمایش داده شده و جایگاه هر یک از شهرستان‌های این استان‌ها از لحاظ توسعه کشاورزی پایدار مشخص گردید. نهایتاً در 6 کلاس (پایداری بالا، پایداری متوسط، پایداری ضعیف، ناپایداری ضعیف، ناپایداری متوسط و ناپایداری بالا) نشان داده شدند. بطور کلی می‌توان بیان کرد که شهرستان قائنات در تمام شاخص‌ها از لحاظ کشاورزی پایدارتر و شهرستان فردوس در بدترین حالت پایداری قرار دارند.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، روش مزیت نسبی، توسعه روستایی، پایداری کشاورزی، سیستم اطلاعات مکانجغرافیایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140124>

